

Motie Landbouw

Het Congres van GroenLinks, in vergadering bijeen op 22 november 2008,

Overwegende

- dat de internationale voedselcrisis regeringen dwingt meer aandacht aan de productie van basisvoedsel als bijvoorbeeld melk en granen te besteden
- dat de internationale voedselcrisis regeringen dwingt meer aandacht aan de productie van basisvoedsel als bijvoorbeeld melk en granen te besteden
- dat de inkomens in de grondgebonden landbouw (akkerbouw en veehouderij) gemiddeld in de Europese Gemeenschap (en zeker in Nederland) laag zijn in vergelijking met de gemiddelde inkomens
- dat voedselzekerheid een verantwoordelijkheid van overheden is
- dat een groene partij bij uitstek op dit punt acte de présence moet geven
- dat een faire prijs en een redelijk inkomen van de boeren ook belangrijk is voor de zorg van platteland en natuur en milieu aldaar

Constaterende

- dat de laatste jaren in diverse geledingen van GroenLinks de betrokkenheid bij de thematiek van de voedselproductie beperkt is, gezien bijvoorbeeld:
 - het niet deelnemen aan het Algemeen Overleg over de Health Check op 1 oktober 2008 in Den Haag
 - het niet deelnemen aan AO's (Algemeen Overleg) in de Tweede Kamer over landbouw
 - en de tekst bij de afwijzing door het partijbestuur van het oorspronkelijke amendement 174
- dat bij de landelijke Landbouwwerkgroep Groen Links en het GroenLinks Landbouwnetwerk Wageningen teleurstelling leeft voor de beperkte aandacht binnen de partij voor landbouw als voedselproducent
- dat het specifieke van de materie relatief onbekend lijkt binnen Groen Links, gezien wat bleek bij Binnenste Buiten in Den Haag op 24 mei 2008 (zie GroenLinks Magazine nr. 5, juni 2008 "Groene worsthappers medeschuldig aan voedselcrisis" en de daarop aansluitende discussie in de volgende nummers)

Roept de partij op het groene karakter van de partij waar te maken door ook voedselzekerheid, verantwoorde technologie en inkomensbeleid van de primaire voedselproductie te integreren binnen de milieuvisie van de partij. En gaat over tot de orde van de dag.

Toelichting:

De landbouw in Europa ontwikkelt zich nu langs twee sporen die steeds verder uiteen lopen: enerzijds de tredmolen door steeds lagere prijzen naar steeds grootschaliger en eenvormiger volgens de wetten van de vrije markt, en anderzijds landschap (voornamelijk beheerd door natuurorganisaties) + 'verbrede' en biologische landbouw voor een kleine, 'bewuste' markt. GroenLinks zou er naar moeten streven die twee sporen weer bij elkaar te brengen.

'Concurrentiekracht en duurzaamheid gaan samen', blijft minister Verburg herhalen. Die illusie kunnen we ons niet meer veroorloven nu de komende tien jaar cruciaal worden wat betreft het klimaat. De trend naar de megabedrijven met hun verlies aan biodiversiteit en toegenomen gebruik van pesticiden en antibiotica is echter niet te keren met de oplossing 'alle inkomenssteun afschaffen en de boer betalen voor groene en blauwe (=water) diensten'. Het structureel mikken op overschotten, dat leidt tot dumping, moet teruggedrongen worden. Er is regulering van de voedselproductie voor nodig, die ook van groot belang is voor de (internationale) voedselzekerheid.

Gelukkig heeft de Green Group in het Europese Parlement zich al uitgesproken vóór handhaving van de melkquota, want nu de Europese Commissie het quotum aan het verruimen is 'verzuipen we in onze eigen melk', aldus een Nederlandse boer, wat de prijs weer gaat drukken. Productiebeheersing en regulering ook bij ander basisvoedsel, regionale landbouw meer centraal stellen (minder CO₂ uitstoot), en faire prijzen voor de boeren in plaats van de steun: zo krijgen we de landbouw weer op orde en kunnen ALLE boeren duurzaam produceren. Degenen die extra inspanningen verrichten of in 'moeilijke' gebieden wonen, kunnen dan bovendien nog betaald worden voor groene en blauwe diensten. En als Europa geen overschotten meer produceert, hebben de ontwikkelingslanden ook minder last van ons en kan hun eigen landbouw beter tot ontwikkeling komen. Geen importrestricties natuurlijk voor de minst ontwikkelde landen.

Niet de agribusiness en de supermarkten moeten het beleid bepalen maar overheden, consumenten en producenten, zoals bijvoorbeeld in Canada, Noorwegen en Zwitserland mogelijk blijkt. Duurzaamheid en voedselzekerheid moeten nu snel voorop komen te staan. GroenLinks is bij uitstek een partij om deze uitdaging vorm te geven, tegenover de drang vanuit de multinationals om te liberaliseren teneinde zo goedkoop mogelijke grondstoffen te krijgen.

De werkgroepen, die dit indienen, willen graag bijdragen aan het uitwerken en vormgeven van deze visie.

Indieners:

GroenLinks Landbouwnetwerk Wageningen (plaatselijk)

GroenLinks Landbouwwerkgroep (landelijk)